

Sipoon kunta

SAARISTON JA RANNIKON OSAYLEISKAAVA

Natura-arviointi

0630-C8968

18.12.2009

18.12.2009

SISÄLLYSLUETTELO

1	Johdanto.....	1
2	Menetelmät ja aineisto.....	1
2.1	Lainsäädäntö	1
2.2	Natura-arviointi	2
2.3	Aineisto	4
3	Suunnitelma.....	4
4	Natura-alueet ja niiden luontoarvot	5
5	Vaikutukset	8
5.1	Mustavuoren lehto ja Östersundomin lintuvedet	8
5.2	Boxin suot	9
5.3	Byträsket.....	9
5.4	Söderskärin ja Långörenin saaristo	10
5.5	Vaikutukset Natura-alueiden eheyteen	11
6	Yhteisvaikutus	11
7	Yhteenvedo.....	11

SIPOON KUNTA SAARISTON JA RANNIKON OSAYLEISKAAVA

NATURA-ARVIOINTI

1 Johdanto

Sipoon Saariston ja rannikon osayleiskaava-alueella tai sen välittömässä läheisyydessä on neljä Natura 2000 -verkoston aluetta. Byträsket Natura -alue sijoittuu kokonaisuudestaan osayleiskaava-alueelle ja Boxin suot Natura -alueesta sijoittuu pieni osa osayleiskaava-alueelle. Mustavuoren lehdon - Östersundomin lintuvesi jää kaava-alueen länsipuolelle. Kaava-alue on lähimmillään noin 400 metrin päässä Natura-alueesta. Söderskärin ja Långörenin saaristo Natura-alue sijoittuu Porvoon puolelle, mutta alue rajautuu kaava-alueeseen.

Tehtävänä on laatia arviointi osayleiskaavas suunnitelman vaikutuksista edellä mainittujen Natura- alueiden luontoarvoihin. Arviointi pohjautuu kaavaluonnokseen (14.10.2008). Arvioinnin on laatinut FCG Finnish Consulting Group Oy:n Kuopion toimistosta FK, biologi Jari Kärkkäinen.

2 Menetelmät ja aineisto

2.1 Lainsäädäntö

Natura 2000 -verkoston avulla suojellaan Euroopan yhteisöjen luontodirektiivin (92/43/ETY) ja lintudirektiivin (79/409/ETY) tarkoittamia luontotyyppejä, lajeja ja niiden elinympäristöjä, jotka esiintyvät jäsenvaltioiden Natura 2000 -verkostoon ilmoittamilla tai ehdottamilla alueilla.

Natura-arvioinnin lähtökohtana on Natura 2000 -alueiden suojelun turvaamiseksi säädetyt luonnonsuojelulain 65 ja 66 pykälät¹. Ensimmäinen mainittu säännös koskee arviointivelvollisuutta (LSL 65 §). Jos hanke tai suunnitelma todennäköisesti merkittävästi heikentää Natura-alueen suojelun perustana olevia luonnonarvoja, on vaikutukset arvioitava asianmukaisella tavalla. Kynys arvioinnin suorittamiseksi voi ylittyä myös eri hankkeiden ja suunnitelmien yhteisvaikutusten vuoksi. Sama koskee myös Natura-alueen ulkopuolella toteutettavaa hanketta, jos sillä on todennäköisesti alueelle ulottuvia merkittäviä haitallisia vaikutuksia.

Toinen mainittu säännös koskee heikentämiskieltoa (LSL 66 §). Viranomaisen ei saa myöntää lupaa hankkeen toteuttamiseksi taikka hyväksyä tai vahvistaa suunnitelmaa, jos arviointi ja siitä pyydettävä alueellisen ympäristökeskuksen lausunto osoittavat hankkeen tai suunnitelman merkittävästi heikentävän niitä luonnonarvoja, joiden suojelemiseksi alue on sisällytetty Natura 2000 -verkostoon.

Luonnonsuojelulain 66§:n mukaan mikäli arviointi- ja lausuntomenettely osoittaa hankkeen tai suunnitelman merkittävästi heikentävän niitä luonnonarvoja, joiden suojelemiseksi alue on sisällytetty tai on tarkoitus sisällyttää Natura 2000 -verkostoon, voidaan lupa kuitenkin myöntää taikka suunnitelma hyväksyä tai vahvistaa, jos valtioneuvosto yleisistunnossa päättää, että hanke tai suunnitelma on toteutettava erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavasta syystä eikä vaihtoehtoista ratkaisua ole. Jos alueella on luontodirektiivin liitteessä I tarkoitettu ensisijaisesti suojeltava luontotyyppi tai liit-

¹ Luonnonsuojelulaki 1096/1996

teessä II tarkoitettu ensisijaisesti suojeltava laji, on lisäksi asiasta hankittava komission lausunto.

Mikäli suojeluperusteina olevia luontoarvoja joudutaan heikentämään, on heikennys kompensoitava. Heikentyvän alueen tilalle on etsittävä korvaava alue (vastaavat suojeluperusteen lajit ja luontotyypit) luonnonmaantieteellisesti samalta seudulta. Kompensaatioalue on käytännössä poistuvaa aluetta suurempi alue. Kompensaatiotoimet on oltava keskeisiltä osiltaan toteutettu ennen heikentämisen tapahtumista. Ympäristöministeriö valmistelee ehdotukset uusista alueista ja vie ne valtioneuvoston hyväksyttäväksi.

2.2 Natura-arviointi

Natura-arvioinnissa keskitytään suojelun perustana oleviin luontotyyppeihin tai lajeihin. Natura -luontoarvot, joita arviointi koskee, ilmenevät Natura 2000 -tietolomakkeista ja jotka ovat joko:

- SCI-alueilla, luontodirektiivin liitteen I luontotyyppejä, tai
- SCI-alueilla, luontodirektiivin liitteen II lajeja, tai
- SPA-alueilla lintudirektiivin liitteen I lintulajeja, tai
- SPA-alueilla, lintudirektiivin 4.2. artiklassa tarkoitettuja muuttolintuja

Poikkeuksellisesti arviointivelvollisuuden ulkopuolelle jäävät vain ne lajit, joille Suomella on jäsenyysneuvotteluissa sovittu poikkeukset luontodirektiivin velvoitteista (kalalajit, euroopanmajava, susi, karhu ja ilves). Lisäksi SPA -alueella arviointivelvollisuus ei kohdistu luontotyyppeihin eikä luontodirektiivin liitteen II lajeihin, vaikka ne olisikin mainittu tietolomakkeessa. Vastaavasti SCI-alueilla ei ole merkitystä SPA-alueiden linnuilla.

Luonto- tai lintudirektiivissä ei ole määritetty milloin luonnonarvot heikentyvät tai milloin ne merkittävästi heikentyvät. Komission julkaiseman luontodirektiivin (92/43/ETY) 6 artiklan tulkintaohjeen mukaan *"kaikki tapahtumat, jotka aiheuttavat alueen muodostamisen perustana olevan luontotyyppin kattaman alan supistumista, voidaan katsoa heikentymiseksi. Luontotyyppin kattaman alan supistumista on arvioitava suhteessa sen kattamaan koko pinta-alaan alueella ottaen huomioon kyseisen luontotyyppin suojelun taso"*.

Vaikutusten suuruutta on arvioitu viisiportaisella asteikolla, joka kuvaa luontotyyppin heikentyvän tai häviävän pinta-alan osuutta tai lajin heikentyvän tai häviävän yksilömäärää suhteessa Natura-alueen luontotyyppin pinta-alaan tai lajimäärään (taulukko 1)². Vaikutusten todennäköisyyttä on arvioitu seuraavia luokkia hyväksi käyttäen: varma, erittäin todennäköinen, todennäköinen, odotettavissa, ennakoitavissa ja epätodennäköinen sekä erittäin epätodennäköinen.

Vaikutusten merkittävydestä luontodirektiivin (92/43/ETY) 6 artiklan tulkintaohje toteaa, että *"vaikutusten merkittävyys on määritettävä suhteessa suunnitelman tai hankkeen kohteena olevan suojeltavan alueen erityispiirteisiin ja luonnonolosuhteisiin ottaen erityisesti huomioon alueen suojelutavoitteet"*. Vaikutusten arvioinnissa on käytetty apuna vaikutusten merkittävyyden arviointia alueen luontoarvoille soveltuvien kriteereihin³. Vaikutuksen merkittävyys, luokittelu ja niiden kriteerit on esitetty taulukossa 2². Vaikutusten merkittävydestä voidaan todeta, että mikäli suunnitelma tai hanke tuottaa suuren tai kohtalaisen merkittävän vaikutuksen luontotyyppille tai lajille, niin vaikutukset ovat merkittävästi heikentäviä. Tällöin suunnitelma tai hanke

² Jokimäki & Hamari 2007

³ Söderman 2003

heikentää luontotyyppiä tai lajia niin, että luontotyyppi tai laji häviää pitkällä tai lyhyellä aikavälillä. Tämä estää antamasta hankkeelle lupaa.

Taulukko 1. Vaikutusten suuruuden luokittelu ja luokittelun kriteerit

Erittäin suuri vaikutus	Vaikutus kohdistuu yli 80 % Natura-alueella sijaitsevasta luontotyyppistä tai yli 80 % Natura-alueella esiintyvän direktiivilajin runsaudesta
Voimakas	Vaikutus kohdistuu 50–80 % Natura-alueella sijaitsevasta luontotyyppistä tai 50–80 % Natura-alueella esiintyvän direktiivilajin runsaudesta
Kohtalainen vaikutus	Vaikutus kohdistuu yli 10 %, mutta alle 50 % Natura-alueella sijaitsevasta luontotyyppistä tai yli 10 %, mutta alle 50 % Natura-alueella esiintyvän direktiivilajin runsaudesta
Lievä vaikutus	Vaikutus kohdistuu alle 10 % Natura-alueella sijaitsevasta luontotyyppistä tai alle 10 % Natura-alueella esiintyvän direktiivilajin runsaudesta
Ei vaikutusta	Ei muutoksia tai muutokset kohdistuvat erittäin pieneen osaan (alle 0,5 %) luontotyyppistä tai Natura-alueella esiintyvän direktiivilajin runsaudesta

Taulukko 2. Vaikutusten merkittävyyden luokittelu ja luokittelun kriteerit.

Suuri merkittävyys	Hanke heikentää suojeltavan lajin tai luontotyypin suojelutasoa tai johtaa luontotyyppin /lajin katoamiseen lyhyellä aikavälillä.
Kohtalainen merkittävyys	Hanke heikentää kohtalaisesti suojeltavan lajin tai luontotyyppin suojelutasoa tai johtaa luontotyyppin/lajin katoamiseen pitkällä aikavälillä
Vähäinen merkittävyys	Hankkeella on vähäisiä vaikutuksia suojeltavaan lajiin tai luontotyyppiin eikä hanke uhkaa luontotyyppin/lajin säilymistä alueella.
Merkityksetön	Hankkeesta ei aiheudu vaikutuksia suojeltavaan lajiin tai luontotyyppiin.

Yksittäisiin luontotyypeihin ja lajeihin kohdistuvien vaikutusten lisäksi on arvioita hankkeen vaikutukset Natura -alueen eheyteen (koskemattomuus). Alueen koskemattomuus liittyy alueen suojelutavoitteisiin⁴.

Komission ohjeiden mukaan negatiivinen vaikutus alueen eheyteen on lopullinen kriteeri, jonka perusteella todetaan, ovatko vaikutukset merkittäviä. Luontodirektiivin 6 artiklan 3 kohta määrää, että viranomaiset saavat hyväksyä hankkeen tai suunnitelman vasta varmistuttuaan siitä, että se "ei vaikuta kyseisen alueen koskemattomuuteen". Komission tulkintaohjeessa todetaan että koskemattomuus tarkoittaa "ehjänä olemista". Tällöin on kyse siitä, että voiko alue hankkeesta tai suunnitelmasta huolimatta pitkälläkin tähtäyksellä säilyä sellaisena, että sen suojelutavoitteisiin kuuluvat luontotyypit eivät *merkittävästi supistu ja suojeltavien lajien populaatiot pystyvät kehittymään suotuisasti tai vähintäänkin säilymään nykyisellä tasollaan*.

Natura-alueen eheyden yhteydessä on huomioitavaa, että vaikka hankkeen tai suunnitelman vaikutukset eivät olisi mihinkään suojeluperusteena olevaan luontotyyppiin tai lajiin yksinään merkittäviä, vähäiset tai kohtalaiset vaikutukset moneen luontotyyppiin tai lajiin saattavat vaikuttaa alueen ekologiseen rakenteeseen ja toimintaan kokonaisuutena. Vaikutusten ei myöskään tarvitse kohdistua suoraan alueen arvokkaisiin luontotyypeihin tai lajeihin ollakseen merkittäviä, sillä ne voivat kohdistua esim. alueen hydrologiaan tai tavanomaisiin lajeihin ja vaikuttaa tätä kautta välillisesti suojeluperusteina oleviin luontotyypeihin ja/tai lajeihin⁵. Vaikutusten merkittävyyden arviointi alueen eheyden on esitetty taulukossa 3.

⁴ Euroopan komissio 2000

⁵ Söderman 2003

Taulukko 3. Vaikutusten merkittävyyden arviointi alueen eheyden kannalta (Byron 2000; Department of Environment, Transport of Regions, mukaillen Södermanin 2003 mukaan).

Vaikutuksen merkittävyys	Kriteerit
Merkittävä kielteinen vaikutus	Hanke tai suunnitelma vaikuttaa haitallisesti alueen eheyteen, sen yhtenäiseen ekologiseen rakenteeseen ja toimintaan, joka ylläpitää elinympäristöjä ja populaatioita, joita varten alue on luokiteltu.
Kohtalaisen kielteinen vaikutus	Hanke tai suunnitelma ei vaikuta haitallisesti alueen eheyteen, mutta vaikutus on todennäköisesti merkittävä alueen yksittäisiin elinympäristöihin tai lajeihin.
Vähäinen kielteinen vaikutus	Kumpikaan yllä olevista tapauksista ei toteudu, mutta vähäiset kielteiset vaikutukset ovat ilmeisiä.
Myönteinen vaikutus	Hanke tai suunnitelma lisää luonnon monimuotoisuutta, esimerkiksi luodaan käytäviä eristyneiden alueiden välillä tai aluetta kunnostetaan tai ennallistetaan
Ei vaikutuksia	Vaikutuksia ei ole huomattavissa kielteiseen tai positiiviseen suuntaan

Taulukkoon 4 on koottu ne kriteerit milloin suunnitelmalle tai hankkeelle voidaan myöntää lupa ja milloin ei.

Taulukko 4. Luvan myöntäminen tai epäämisen edellytykset.

Luontotyyppi	Hanke heikentää luontotyyppin suojelutasoa tai johtaa luontotyyppin katoamiseen pitkällä tai lyhyellä aikavälillä.	Hankkeella on vähäisiä vaikutuksia tai ei vaikutuksia suojeltavaan luontotyyppiin eikä hanke uhkaa luontotyyppin säilymistä alueella.
Lajit (luontodirektiivi tai lintudirektiivi)	Hanke heikentää lajin suojelutasoa tai johtaa lajin katoamiseen pitkällä tai lyhyellä aikavälillä.	Hankkeella on vähäisiä vaikutuksia tai ei vaikutuksia suojeltavaan lajiin eikä hanke uhkaa lajin säilymistä alueella.
Natura-alueen eheys	Hanke vaikuttaa haitallisesti alueen eheyteen, sen yhtenäiseen ekologiseen rakenteeseen ja toimintaan, joka ylläpitää elinympäristöjä ja populaatioita, joita varten alue on luokiteltu.	Hanke tai suunnitelma ei vaikuta haitallisesti alueen eheyteen.

Päätelmä	Lupaa ei voida myöntää.	Lupa voidaan myöntää.
-----------------	--------------------------------	------------------------------

2.3 Aineisto

Arviointi perustuu Natura-tietolomakkeen tietoihin sekä muihin kirjallisiin lähteisiin. Vaikutusarviointi on tehty asiantuntija-arviona ja työssä on käytetty paikkatietoa hyväksi. Arviointi pohjautuu 14.10.2008 päivättyyn kaavaluonnokseen.

3 Suunnitelma

Osayleiskaava-alue käsittää Sipoon kunnan koko saaristoalueen sekä meren rantavyöhykkeen (kuva 1). Suunnittelualue on kooltaan yhteensä noin 231

km², josta maata noin 39 km². Rantaviivaa on noin 400 km, josta saariston osuus on noin 300 km.

Kaavassa vakituisen asumisen rakennuspaikkoja on ranta-alueelle 592 kappaletta, joista uusia on 8 kpl. Loma-asuntojen kokonaismäärä alueella on 1 589 kappaletta, joista uusia rakennuspaikkoja on 50.

Kuva 1. Osayleiskaava-alue

4 Natura-alueet ja niiden luontoarvot

1. Mustavuoren lehto ja Östersundomin lintuvedet

Pinta-ala: 355 ha

Aluetyyppi: SCI ja SPA

Luontodirektiivin luontotyytit (pinta-alaosuus %): Laajat matalat lahdet (23 %), kostea suurruohokasvillisuus (3 %), alavat niitetyt niityt (alle 1 %), vaihettumissuot ja rantasuot (37 %), kasvipeitteiset kalkkikalliot (alle 1 %), kasvipeitteiset silikaattikalliot (8 %), borealiset lehdot (10 %), Fennoskandian metsäluhdet (2 %) ja puustoiset suot (alle 1 %).

Luontodirektiivin liitteen II lajit: korpihohtosammal

Lintudirektiivin liitteen I linnut: kalatiira, kehrääjä, kirjokerttu, laulujoutsen, liro, luhtahuitti, pikkulepinkäinen, pikkusieppo, pyy, ruiskäkkä ja suokukko

Muuttolinnut: harmaahaikara, heinätavi, jouhisorsa, mustaviklo, nuolihaukka, punajalkaviklo ja uuttukyyhky

P:\AKK\Sipoon kunta 0630\C8968 Saariston ja rannikon oyk\C Suunnitelmat\Selvitykset\Natura\Sipoo ryk Natura arviointi 18.12.2009.doc

Luontodirektiivin luontotyytit (pinta-alaosuus %): Humuspitoiset lammet ja järvet (25 %) ja Vaihtelutyytit ja rantatyytit (70 %)
Luontodirektiivin liitteen II lajit: täplälampikorento
Muuttolinnut: harmaahaikara, heinätavi, nuolihaukka

Byträsket on pieni suorantainen lampi, joka sijaitsee Sipoon eteläosassa Kalkkirannan itäpuolella. Byträsketin täplälampikorenon esiintymä on lajin suojelun kannalta hyvin tärkeä, koska se sijoittuu lajin levinneisyyden kannalta tyhjään alueeseen Kymenlaakson ja läntisen Uudenmaan väliin. Heinäkuussa 2000 alueelta löydettiin harvinainen lampisukeltaja (*Graphoderus cinereus*), jota on tavattu aikaisemmin vain muutamasta paikasta Uudellamaalla, Lounais-Suomessa ja Pirkanmaalla. Suojelun toteutuskeinona on luonnonsuojelulaki.

Kuva 3. Boxin suot ja Byträsketin Natura-alueiden (sininen rasteri) suhde kaava-alueeseen (kaava-alue = sininen katko-pisteiviiva).

4. Söderskärin ja Långörenin saaristo

Pinta-ala: 18 219 ha, josta maa-alueita 149 ha

Aluetyyppi: SCI ja SPA

Luontodirektiivin luontotyytit (pinta-alaosuus %): vedenalaiset hiekkasärkät (alle 1 %), riutat (alle 1 %), rantavallien yksivuotinen kasvillisuus (alle 1 %), Kivikkoisten rantojen monivuotinen kasvillisuus (alle 1 %), Atlantin ja Itämeren rannikoiden kasvipeitteiset rantakalliot (alle 1 %), Itämeren harjusaaret ja niiden hiekka-, kallio- ja kivikkorantojen sekä vedenalainen kasvillisuus (alle 1 %), Itämeren boreaaliset luodot ja saaret (1 %), Itämeren boreaaliset rantaniityt (alle 1 %), Itämeren boreaaliset hiekkarannat, joilla on monivuotista ruohovartista kasvillisuus (alle 1 %) ja Fennoskandian runsaslajiset kuivat ja tuoret niityt (alle 1 %).

Luontodirektiivin liitteen II lajit: harmaahylje

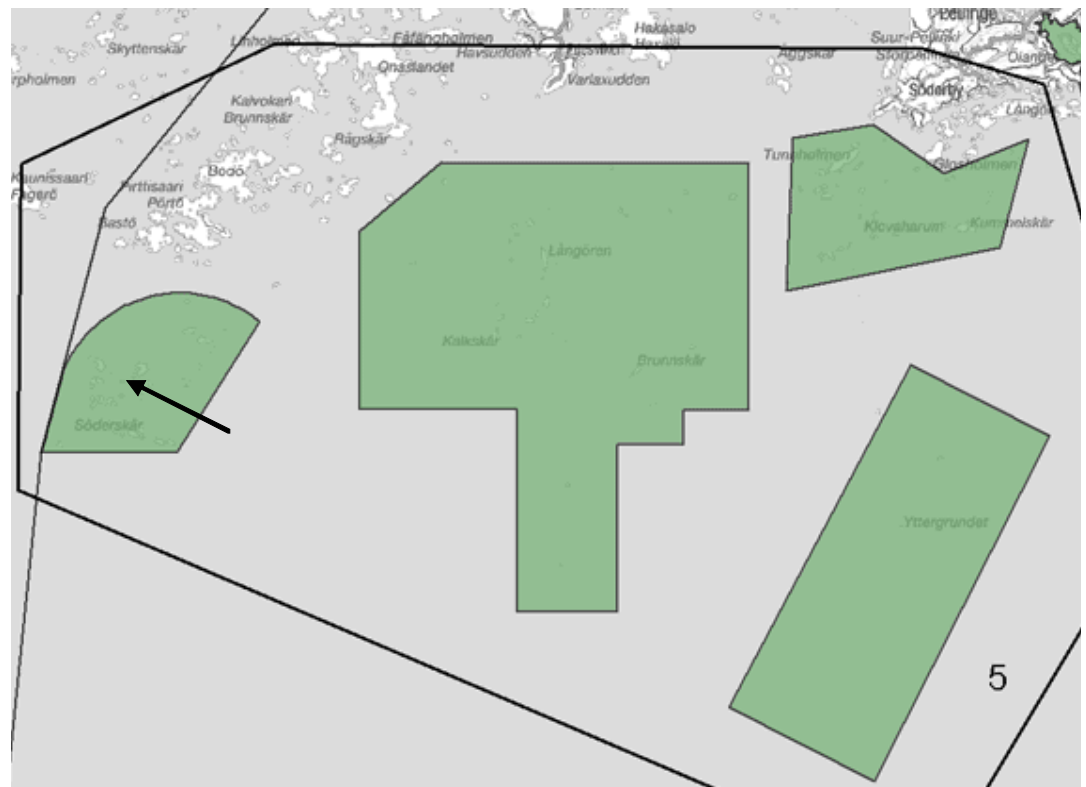
Lintudirektiivin liitteen I lajit: kalatiira, lapintiira ja räyskä.

Muuttolinnut: harmaasorsa, karikukko ja punajalkaviklo.

Natura -kohteeseen kuuluvat

- 1) Söderskärin luonnonsuojelualue
- 2) Långörenin luonnonsuojelualue ympäröivine vesialueineen
- 3) Kölhällen ja Stora Kölhällen vesialueineen Långörenistä etelään
- 4) Pellingin ulkosaaristoa, mm. Tunnholmenin luonnonsuojelualue
- 5) Sandkallan, Yttre Hällkallan, Yttergrundet, Storgrundet ja Inre Hällkallan ympäröivine vesialueineen.

Alueet muodostavat kokonaisuuden, johon sisältyy merkittäviä lintujen pesimä- ja levähdysalueita sekä harmaahylkeen suojelun kannalta tärkeitä alueita. Söderskärin luonnonsuojelualue rajautuu kaava-alueeseen.

Kuva 4. Söderskärin ja Långörenin saaristo. Söderskärin luonnonsuojelualue on osoitettu nuolella.

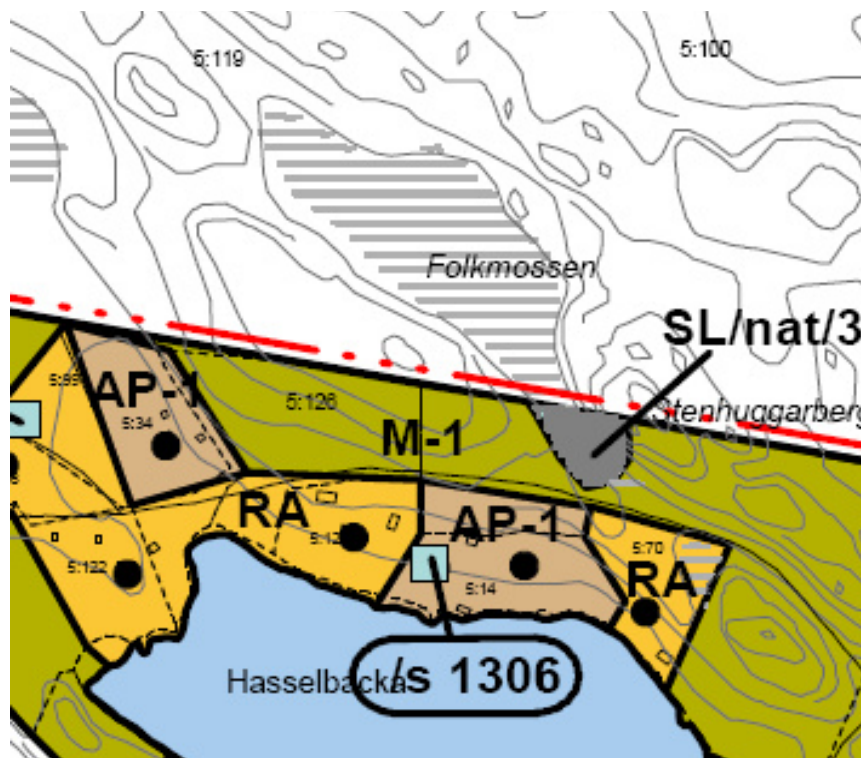
5 Vaikutukset

5.1 Mustavuoren lehto ja Östersundomin lintuvedet

Natura-alue sijoittuu osayleiskaavan itäpuolelle. Suoria vaikutuksia Natura-alueelle ei kohdistu. Välilliset vaikutukset ovat vähäiset, koska kaava-alueen länsiosalla, lähellä Natura-aluetta, ei nykyinen maankäyttöön tule suuria muutoksia. Ryssbergetin länsiosalle AP -alueelle on osoitettu yksi uusi omakotitalo ja Käringholmen saarelle yksi uusi loma-asunto. Liikkuminen Natura -alueelle ei nykyisestä lisäännä. Liikkuminen on etupäässä alueella retkeilyä. Kaava-alueelta pois tapahtuva veneily ohjautuu Natura-alueelta poispäin. Kaavan seurauksena suojeltaviin lajeihin kohdistuva haittavaikutus ei olennaisesti lisäännä ja se on merkitykseltään vähäinen tai merkityksetön.

5.2 Boxin suot

Natura-alue on osoitettu SL/nat/3 merkinnällä (kuva 5). Suon etelämettä on kaavassa merkinnällä M-1⁶. Kaavan toteutuminen ei muuta Natura-alueen Folkmossenin osalla sen luonnetta tai ominaispiirteitä. Suon hydrologia pysyy nykyisellään, koska suon valuma-alueen maankäyttö ei nykyisestä muutu. Kaavan tuoma vaikutus suojeltuun luontotyyppiin ja lajiin on merkitykseltään vähäinen tai merkityksetön.

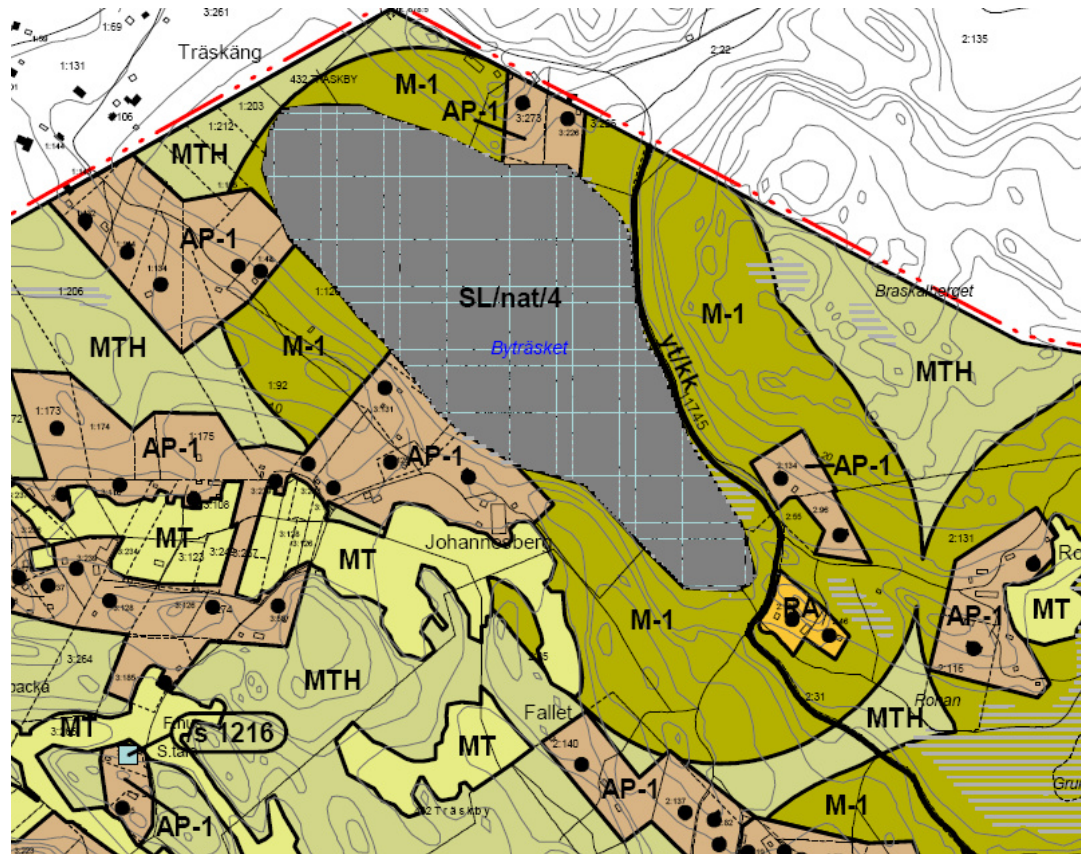
Kuva 5. Ote kaavaluonnoksesta. AP- ja RA -alueella oleva musta piste ilmaantaa käytettyä rakennusoikeutta.

5.3 Byträsket

Natura-alue on osoitettu SL/nat/4 merkinnällä (kuva 6). Suota ympäröivät alueet on kaavassa merkinnällä M-1.

Kaavassa ei ole osoitettu uutta rakentamista Byträsketin Natura-alueen läheisyyteen, eikä alueen nykyinen maankäyttö muutu. Näin on oletettavaa, että suon hydrologia ja valuma-alueen ominaispiirteet eivät muutu kaavan toteutumisen seurauksena. Vaikutukset suojeltaviin luontotyyppeihin ja lajiin ovat merkitykseltään vähäisiä tai merkityksettömiä.

⁶ M-1: maa- ja metsävaltainen alue rantavyöhykkeellä. Alue on tarkoitettu pääasiassa maa- ja metsätalouden harjoittamista varten. Muu kuin alueen pääkäyttötarkoituksen tarpeita varten tapahtuva rakentaminen on kielletty. Alueen muu rakennusoikeus on siirretty maanomistajien käyttöön AP-1, RA, RA-1, RA-2 ja RV alueille.

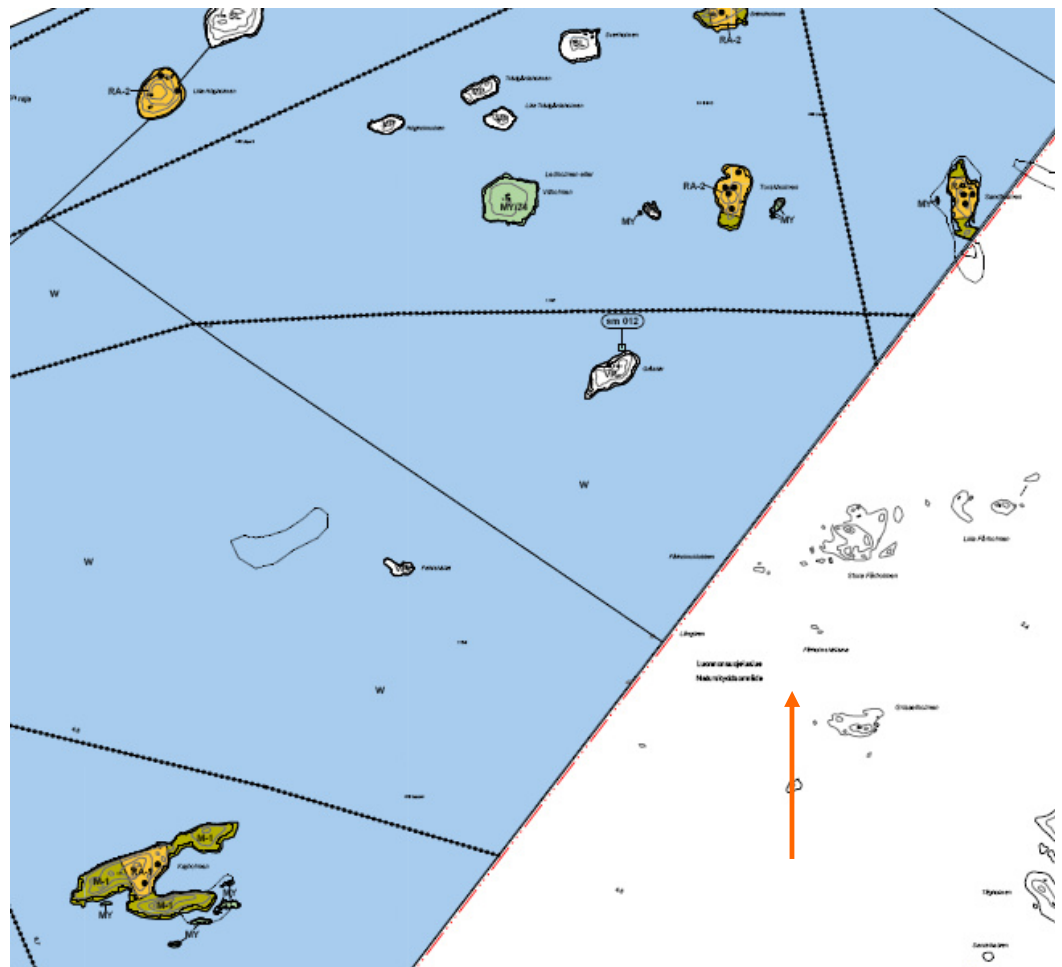

Kuva 6. Ote kaavaluonnoksesta. AP- ja RA -alueella oleva musta piste ilmaantaa käytettyä rakennusoikeutta.

5.4 Söderskärin ja Långörenin saaristo

Kaavan seurauksena Natura-alueen luontoarvoihin ei kohdistu suoria vaikutuksia. Epäsuorat vaikutukset eivät nykyisesti olennaisesti muutu. Söderskärin luonnonsuojelualueen lähelle sijoittuvat saaret on kaavassa merkitty VP – (puisto) alueeksi (Gråskär ja Falkishället). Merkintä tulee alueella olevasta ranta-asemakaavasta. Sandholmen, Torskholmen ja Kajhomen saarilla maankäyttö ei nykyisestä muutu. Saarilla on olemassa jo loma-asuntoja.

Vaikutukset suojeltaviin luontotyyppisiin ja lajeihin ovat merkitykseltään vähäisiä tai merkityksettömiä.

Kuva 7. Ote kaavaluonnoksesta. Kuvasta ilmenee Söderskärin luonnonsuojelualueen (nuolen osittama alue) suhde kaava-alueeseen. RA - alueella oleva musta piste ilmentää käytettyä rakennusoikeutta.

5.5 Vaikutukset Natura-alueiden eheyteen

Kaavan toteutuminen ei heikennä arvioitavien Natura-alueiden eheyttä (koskemattomuutta), niiden yhtenäistä ekologista rakennetta ja toimintaan sekä alueiden suojelutavoitteiden toteutumista pitkällä aikavälillä. Vaikutuksia alueiden eheyteen ei muodostu tai ne ovat hyvin vähäisiä.

6 Yhteisvaikutus

Sipoon yleiskaava 2025 Natura -arvioinnin johtopäätös, on että yleiskaava ei merkitsevästi heikennä niitä luontoarvoja, joiden perusteella Sipoon kunnan alueella olevat Natura-alueet on perustettu. Tämän perusteella voidaan todeta, että Saariston ja rannikon osayleiskaava yhdessä Sipoon yleiskaava 2025 kanssa vaikutukset Natura -alueisiin eivät merkittävästi heikennä alueiden suojeluarvoja.

7 Yhteenveto

Saariston ja rannikon osayleiskaavasuunnitelman vaikutukset Byträsket, Boxin suot, Mustavuoren lehdon – Östersundomin lintuvesi sekä Söderskärin ja Långörenin saaristo Natura-alueille ovat hyvin vähäiset, eikä kaavasuunnitelma luonnonsuojelulain mukaisesti merkittävästi heikennä niitä luonnonarvoja, joiden suojelemiseksi nämä Natura-alueet on sisällytetty Natura 2000 -

verkostoon. Koska heikennys ei ole merkittävä suunnitelmien hyväksymiselle ei ole luonnonsuojelulain 66 §:stä johtuvaa estettä.

FCG Finnish Consulting Group Oy

Timo Leskinen

DI, aluetöimiston päällikkö

Laatinut:

Jari Kärkkäinen
FK, biologi